

ערכים הכיפורים פרסם יבטושנקו את שירו המועזע על באבי יאר, על יהדותו של באבי יאר. הוא רוסי, המדוש בצורה את הוזהר רוס, את הוזהר גרי, את הוזהר תו קומוניסט. ערב יום כיפורים, מכיוון שבד יום עשרים שנה לפני כן, היום כיפורים של שנת 1941 למניין הנוצרים, הוחל שבטב באבי יאר. ואם הוא, יבטושנקו, לא כיוון ליום כיפורים, הן הם, הגרמנים, ודאי שכיוונו בחיילים לאסוף יהודים עטופי טליתות מכותה הכנסת, ביום זה, ביום הקדוש.

רק ולא באוני אדם שאין מאמינים לו. רק פעם אחת נודעו הדם הזה בעיר קיוב, לפני שלש שנים, כאשר שורת בתים שנבנתה עם התמוטטה ומאת אנשים נהרגו, אך מאז הוא נדם ושוחק, שוחק גם יהודי קיוב כאשר שוחקים יהודיה החיים, כאשר שוחקים יהודי רוסיה החיים, דבריה וסופריה ומשורריה.

עק שבא זה המשורר הגוי וזקק. ורק זה עוד הפחד כספיו, פחד ממש בצפייה לחוברת השנייה של בטאון הסופרים היהודים ברוסיה, פחד למצוא עם דברי כטרוב ג'ד יבטושנקו, דבריו הוזהרות עם משפיעו, מגדפיו על אשר העז לחשוף וזהותם של טבחיו באבי ה'ט, אל יהודי קיוב בשנת תש"א לכריאת העולם, וכביכול — כל נחטא בעטני, בלבבנו, בכיינו, בקטרונו — שעה אל לקבנו של קין הגוי אשר הקריב מאה אלף, מאה אלף כבשי יהודים למולך על מזבח שנחאו המולכת, מכל מקום ראה וישקו והחיר את הדם. וכבר שאל חכם המערה הוזהרת וכוערת, רבי שמעון בר יוחאי, שאלה זו לגבי הרצח הראשון בעולם: "קשה הדבר לאומרו ואי שורה לפה לפרשו, לשני אלתשין שהיו עומדים ומתגורר שים לפני המלך. אילו רצה המלך — פירשו, אל רצה המלך למרשן. נתחוק אחד על הברו והרגנו... והיה דמו מושלך על העצים ועל האבנים".

והרי כאן אף הם אינם מושלך על העצים, אחד מחומש הכלי המשחית ואחד עטוף בטלית, בעצם יום הכיפורים. והרי כאן אף הם אינם מושלך על העצים ועל האבנים, הם אדרבא, הדם נספג והקפו גלמים עצים לנו וירחם ועליו עומדים ומקנים פלחם מרעין ואינטינויים וכבשיים, כדי שהם לא יזקק עוד, לא באוני אלהים שאין מאמינים

אנשי העם היהודים של זקנו. זק המשוחרר גרוסי הגוי, ואל תאמר אומם ופחד, שהיה אלה

מבאבי יאר לבאב-אל-וואד

מאת ד"ר ישראל אלדד

כוחם יפה גם לגבי יבטושנקו. אלא שאצלו כבר אינס ופחד אחד. אונם שמצפנו אטמו, פחד מפני אימת אמיתו כמשורר. ועתה הוא עומד כעל בודד וחשוף. כלל הכבוד. הוכבוד למי שהעז להוזהרות הוזהרות מוסרית עם העם היהודי בכל הוזהרות עם הדם היהודי בכאבו יאר על אף שנתקדם של היהודים עצמם, על אף צו ההשתקה מגבוה.

הוכבוד להעזה כשהיא לעצמה. ורבה ועמוקה התפלה לכל יכולע לו. אם על ידי השתקתו אם על ידי שבידתו. הארנבורג ה' יהודי שתק ומשתק ומפשייר שליגם כאשר מצ' חיים עליו וחקפיו דמים כאשר מצוים עליו במפורש או במרומם. צועד צעד אחד קדימה שנים אחרים, יודע בכל-חוסר-תומו מה מותר מה אסור בשעה זו ונסוג תמיד בעוד מועד. יבטושנקו וזקק. על כן רב הפחד לכל יכולע לו. לכל וישתק או לכל וישבר להביע "חרטה" והוואה של "מעיוות".

ולעת עתה כל הכבוד. * **ב**כפושנקו לא יזכרו כגיבור לאומי כאשר הוכרו גאנארין וטובטוב. הוא לא נש' לה, הוא לא אומן, כאשר נשלחו, כאשר אומנו הם בידי מעצמה אדירה, בידי כוחות צבאיים ומדעיים אדירים, בידי מוחות מחשבי חשבונות. בני' מכונות. לא נשלח ולא אומן, אב' ל ש' ל ת, אב' ל ש' ל ת, הוא לא נש' במטלול שונקע לו מראש ואשר גם קוף אוממן או כלכל נאמן יכולים לנוע בו ולהגיב, וב שונקע גניע עצמו או הונע בידי מצפנו ואר' מונתו במטלול בלתי מקובל כל כך בכברת המר' עצות ובעולם כולו. הוא לא נשלח לחלל הירק אל כוכבים רחוקים, הוא שילח אל האדם את הדם והזקק מן' האדמה הלאומי קולו אינו

מוסרט ולא מוקלט, על כל כן עדיין קולו של אדם חי, של משורר הוא ולא של אבטומט למח' צה, שליש ולרביע כגאנארניים וטיטובים. ועל כן לא יזכרו יבטושנקו כגיבור לאומי ולודאי של אש ששנים לאחר שגורש אחרון הנאצים מאר' מת דוסייה השתוללה אנטישמיות אף מרצחת כב' רית המועצות וזאת שפיקדו על ראש המפלגה התמידה הקומוניסטית, של סטאלין הגדול, אר' לי בקומוניסט ודאי.

הוא יודע זאת, אלא שהוא קומוניסט מאמין, ממש כגיבור הנוצרי המאמין, ושניהם אינם מר' כנים להוזהרות שהשמיים יהודי אירופה בידי נוצ' צים ורצה סופרים יהודים ועלילת הרופאים וע' עם קיום אנטישמיות ברוסיה לאח' ארבעים שנות המשטר הקומוניסטי, הם אות לפשיטת רגל מוסרית ואידיאלית ותנוכית של הנצרות ושל הקומוניזם, במידה שיש לשתי כנסיות אלו רית ביעות למחור האדם ולא רק להאדרת הכוח הכנסיתית או כוח התכרה והאנושות בחומר.

ועל כן הם טראגיים מאוד שני יוצ' דופ'ן מצ'פונטי אלה. ודוקא זה מקצ' גבורתם, אך זה גם מקור אשילות. כי מוף סוף מהי אירופה זאת, זו של היטלר או זו של כומר גריבר? ושני רוסיה הקומוניס' סית, זו של סטאלין או זו של יבטושנקו? והיא אנושות זו, הרוצחת מיליונים או זו המפצ'ר לה אלפים? אירופה של זנברג או אירופה של גרמניה ורוסיה?

לגבינו החשבונ' ברור. גם אם ירבו הגרמנים לשלם סילומים, גם אם מחר בכל זאת תוקם מצבה כבאבי יאר, וגם אם יזכרו בה, במצבה זו, העניין "הקרי" הזה, שמאה אלף יהודים שחטו שם. חשבוננו ברור. לא הרחק מבאבי יאר זה, בקיוב, אל הרחק ממצבה זו את קום, מתנוססת אנדרטה גדולה של כמיי' צ'יק'י גיבורים הלאומי של

איתו גיא ההריגה הקרוי ברוסית באבי יאר. היינו מבאים אותו לבאב-אל-וואד שנעשה ברמנו לשער הגיא.

שער הגיא להררי החיים. והיינו אומרים לו:

ראה המשורר, אתה שהוזהרת בחירוף נפש בכל חום לבכר האנושי הכלתי ממוכן עדין, בכל חום שנמתך הרוסית — כרצונך ואמונתך בה — אתה שהוזהרת ככה עם ההיודים המורב' לימ'אלימדת בכל הוזהרות, בכל הארצות, על ידי כל הגויים, בכל המשטרים, בוא הוזהרה אתה, עמנו ההולכים אלי חיים, בוא וראת גיא אחר, גיא זה בו עלינו, בו גוי משמיים לעלות למ' רות הוזהרות צר ומיצר, למרות התוהוים גם מתר' צרת ארצך, המאיימים עלינו מסביב לו, בו אנו עולים לחיים מכל גיאיות העמנו שבעולם.

דע המשורר, שום אנדרטה בבאבי יאר, זה גיא ההריגה שלנו, לא נתחמנו. דינו כזו של כמילניצקי במרומים העיר קיוב, שירך הגדול מנפשו הנעזת לא ישלחו עוד. הכומר גריבר הוא אירופי נוצרי מאמין, אך אירופה הנוצרית איננה הכומר גריבר. המשורר יבטושנקו הוא רוס' קומוניסט, אך רוסיה הקומוניסטית והקר' פונוים הרוסי אינם יבטושנקו, ודאב לפר' של המשורר על כן כאשר ידאב, לא אנו לחיי העם היהודי אנו דואגים ולא למצבות בלבד. האם תר' קום עוד מצבה שם ואם יזכרו שם שם העם המר' מת, לא תהא תהא מצבה כי אם לאתנו מצ' מון שנתעורר והוא משום מה בלתי רונע כל כך שם כגיבור העיר. לא אנו זקוקים עוד לכומר גריבר, הנצרות האירופית זקוקה לו, אם עדיין יש לה הצלה. לא אנו זקוקים ליבטושנקו, רוסיה הקומוניסטית או רוסיה בכלל זקוקים לו ואר' לי אף הקומוניזם הממוכן.

למתים שלנו, שני אלה לא יועילו, לחיים שלנו הם אף מסופנים כאשלייה. אנו, מרופ' אל הנורים, מאוכזרי כל המש' טרים, אנו עולים מגיא ההריגה דרך באב-אל-האד, אנו עולים מגיא ההריגה דרך שער הגיא, השער לחיים, מגיאיות הגויים למרות הודים.

ההולאי שתראה אותנו, המשורר, כאן בהררי החיים על חרי ישראל בארחה אהבה שאהת רר' את אומאב שם במצבתהם תהיה לנו תפוצ' קצת תרופה.

כוכב החרוז גריבר מסיר חיים בישראל והוא מלא אהבה חמה אליה. אילו ניתן לנו להביא אתה גם את יבטושנקו הטוב, מה היינו עושים עמו? יישר מבאים אותנו לביש משה אפר משה